

ת"פ 13469/06/13 - מדינת ישראל נגד איגור לשצינסקי - בעניינו, ויקטור טרנוב (עציר) - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 13469-06-13 מדינת ישראל נ' לשצינסקי ואח'

בפני	כב' השופט ד"ר עמי קובו מדינת ישראל
המאשימה	נגד 1. איגור לשצינסקי - בעניינו 2. ויקטור טרנוב (עציר) - עניינו הסתיים
הנאשמים	

ב"כ המאשימה: עו"ד תמיר גינדין

ב"כ הנאשם: עו"ד אנה ברונשבאק

גזר דין

רקע

1. הנאשם 1 (להלן "הנאשם") הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית בעבירה של **התפרצות לבניין שאינו דירת מגורים או תפילה וגניבה**, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 2.6.13 בשעה 07:40, הגיעו הנאשמים לבניין בפתח תקווה (להלן "המקום"). תחילה, נכנסו הנאשמים דרך חדר המדרגות, עלו אל הקומה הראשונה, פתחו דלת שהייתה פתוחה והמשיכו לקומה השנייה. בקומה השנייה, הבחינו הנאשמים בדלת זכוכית נעולה המהווה כניסה לחברת "פרמה בסט/ פילטל" (להלן "החברה"), דלת שהכניסה אליה אפשרית באמצעות כרטיס עובד בלבד. בעוד הנאשם המתין בחדר המדרגות, ניגש הנאשם 2 אל דלת הכניסה, הבחין כי איש אינו מעכבו, הוציא דבר מה מכיסו, פתח באמצעותו את לשונית דלת הכניסה ונכנס למשרדי החברה.
3. בהמשך לכך, פתח הנאשם 2 את דלת הכניסה של החברה מצידה הפנימי ואפשר לנאשם להיכנס אף הוא לתוך החברה. עובדי החברה הבחינו בנאשם 2, כשהוא אוחז בתיקים שחורים על כתפו וניסו למנוע את עזיבתו מהחברה. הנאשם 2, בתגובה, פתח את הדלת ונמלט מן המקום, תוך שהוא משאיר את התיקים השחורים שנשא. באותן נסיבות, הנאשם נטל רכוש מן החברה אשר כולל, בין היתר, מחשב נייד, מספר רב של טלפונים סלולאריים ומטענים, תיק ובתוכו כפפות אגרוף, חומר פרסומי רב של החברה, כבלים למחשב וציוד נלווה. בהמשך הרכוש נתפס והוחזר לבעליו.

תסקיר שירות המבחן

5. בעניינו של הנאשם נערכו שני תסקירים. לפי התסקיר הראשון שנערך בתאריך 3.11.13, הנאשם בן 33, עבד בשטיפת מכוניות עד למעצרו. הנאשם נטל אחריות למעשיו וטען כי היה שרוי במתח, קשיים רגשיים וכלכליים והתפתה לרווח. לחובת הנאשם הרשעות קודמות, שבגינן נידון לעונשים שונים, ביניהם ארבעה עונשי מאסר בפועל.

6. הנאשם יליד חבר העמים, לדבריו אביו ניהל אורח חיים עברייני. עלה ארצה בשנת 1992 עם הוריו, אשר התגרשו בסמוך לכך. סיים 12 שנות לימוד ושירת בצה"ל שירות חלקי, בשל שימוש בסמים ותקופות עריקות ממושכות. הנאשם גדל והתחנך במסגרת משפחתית אשר אופיינה באי יציבות כלכלית ורגשית, כאשר הוא נאלץ להתמודד עם תחושות של חריגות, דחייה ועזובה רגשית מצד הוריו. אמו עבדה שעות מרובות מחוץ לבית ואביו נשא בעונשי מאסר רבים.

7. בגיל ההתבגרות החל לצרוך סמים. התמכרותו לסמים העמיקה והיותה בסיס למעורבותו בפלילים לאורך השנים. עבר מספר ניסיונות גמילה אשר כשלו, עד לחודש מרץ 2010 שבו פנה מיוזמתו לתוכנית טיפולית בה נמצא עד היום. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את חשיבות הטיפול במסגרת היחידה לנפגעי סמים, והוא נמצא בשלב הראשוני של הטיפול.

8. לפי התסקיר המשלים מיום 18.2.14, ניכר כי הנאשם ממשיך בטיפול בשימוש בסמים, ומקפיד להגיע לטיפולים הפרטניים. בדיקות שתן שערך העידו על ניקיון מסמים. שירות המבחן התרשם כי כיום הנאשם ער יותר למצבי סיכון עבורו. עונש מאסר בפועל עלול להחליש את הנאשם, להביא לנסיגה במצבו ולקטוע את התהליך הטיפולי בו נמצא. אם יוטל עונש מאסר, שירות המבחן ממליץ על ביצועו בדרך של עבודות שירות. בנוסף, מומלץ להטיל על הנאשם פיקוח למשך שנה.

טיעוני הצדדים

9. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נדב רייכמן, הנאשם הורשע יחד עם הנאשם 2 בהתפרצות למקום שאינו מקום מגורים. עניינו של נאשם 2 הסתיים. מתחם העונש ההולם הינו 6-18 חודשי מאסר בפועל. מדובר בשניים שחברו יחדיו לביצוע עבירה ופרצו לבניין משרדים בתעוזה רבה, בשעות יום העבודה. כתב האישום אמנם תוקן לקולא, אך אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים, שלפיהם לנאשם קשר לסמים. על אף תהליך שיקומי שאותו עבר הנאשם ביחידה לנפגעי סמים, הוא שב לסורו וביצע את המעשים האמורים. מצוין כי הנאשם פנה מיוזמתו לקבלת תחליף סם, ויש להתחשב בכך לקולא. כמו כן, בתסקיר השני ישנה המלצה לעבודות שירות, לנוכח התקדמותו של הנאשם בטיפול. אולם נוכח ניסיון העבר, נראה כי לא ניתן לסמוך על שיקומו של הנאשם. לנאשם עבר פלילי מכביד, והוא אף ריצה עונשי מאסר בפועל. כל זאת לא הרתיע את הנאשם מלשוב לסורו. המאשימה עתרה להטלת עונש של שנת מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות.

10. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אנה ברונשבאק, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן. הנאשם החל בתהליך הגמילה מאז 2010. פרט למעידה האמורה, הנאשם לא ביצע עבירות נוספות, ואף נמצא נקי מסמים. שיקומו של הנאשם ואי כליאתו מאחורי סורג ובריח, מהווים אינטרס המשותף לנאשם, למשפחתו ולציבור בכללותו. הוצאת אדם ממעגל הסמים, הינה תהליך ארוך וסבוך. הנאשם נמצא בתהליך שיקומי ארוך, וכליאתו עשויה לגדוע את הדרך שאותה עבר. כמו כן, הודאת הנאשם ונטילת האחריות על מעשיו מהווים נסיבות לקולא. בעבירות דנן, ניכר כי הנאשם 2 ביצע את הפעולות האקטיביות של ההתפרצות ולא הנאשם, וקיימים הבדלים נוספים ביניהם. לפיכך, אין לגזור בין שניהם

גזירה שווה. ב"כ הנאשם עתרה לעונש מאסר של 6 חודשים, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

11. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין

12. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם מאסר בפועל לנשיאה מאחורי סורג ובריוח, לצד עונשים נלווים. לא שוכנעתי כי מן הראוי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה, שהינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ובנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הזכות לקניין, הזכות לפרטיות ותחושת הביטחון. במקרים מסוג זה קיימת מסוכנות אינהרנטית, נוכח האפשרות להתפתחות אלימה של האירוע, אף אם מבצע העבירה כלל לא התכוון לכך מלכתחילה.

15. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי ישנה פגיעה משמעותית בערך המוגן. הנאשם חבר לנאשם 2 ויחד הם התפרצו לחברה בשעות היום, כאשר עובדי החברה נכחו במשרדים. יחד עם זאת, יש לאבחן את המקרה דנן מהתפרצות לבתי מגורים.

16. על חומרת העבירה של התפרצות לבניין שאינו דירת מגורים וגניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לעבירה זו - 7 שנות מאסר.

17. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 5552/10 **ברכה נ' מדינת ישראל** (25.7.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו של הנאשם מ- 18 חודשי מאסר בפועל ל- 13 חודשים. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ב. ברע"פ 382/07 **לוי נ' מדינת ישראל** (10.4.07), נדחתה בקשת רשות ערעור של שלושה נאשמים, אשר הורשעו, בין היתר, בביצוע עבירה של התפרצות לבית עסק, לפי סעיפים 29 ו- 407(ב) לחוק העונשין. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשם, והם נידונו לשנת מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ג. ברע"פ 5519/10 **וינוקור נ' מדינת ישראל** (14.9.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מ- 100 ימי מאסר בפועל ל- 9 חודשים. בית המשפט העליון הותיר

את העונש על כנו.

ד. ברע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבניין שאינו דירה וגניבה ממנו. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ממאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ה. בת"פ (עכו) 3071-07 **מדינת ישראל נ' הייב** (27.4.09), הורשע נאשם 2, בעל עבר פלילי, בביצוע עבירה של התפרצות בצוותא לבית עסק וגניבה, ונדון ל-11 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסרים מתונים, סה"כ 24 חודשים.

ו. בת"פ (ראשל"צ) 33762-05-10 **מדינת ישראל נ' גל** (5.7.10), הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, בביצוע עבירה של התפרצות לבניין, ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ 18 חודשים.

ז. בת"פ (ק"ג) 5621-09-13 **מדינת ישראל נ' ליטבינוב** (2.1.14), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע עבירה של התפרצות לבית ספר. הוא נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ח. בת"פ (ראשל"צ) 4056/09 **מדינת ישראל נ' אדרי** (30.5.13), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע עבירה של התפרצות לבניין שאינו בניין מגורים. הוא נידון למאסר בפועל של 6 חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

18. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; חלקו של הנאשם היה פחות דומיננטי מזה של נאשם 2. נאשם 2 פתח את דלת החברה באמצעות דבר מה ונכנס אל החברה, בעוד הנאשם המתין בחדר המדרגות. בהמשך פתח הנאשם 2 את דלת הכניסה של החברה מצידה הפנימי, ואפשר לנאשם להיכנס אף הוא אל תוך החברה.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; במקרים כגון אלו, עלולים להתפתח לעבירות אלימות, אף שלא ברצונו של הנאשם.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; נטילת אביזרים מן החברה, שהוחזרו לאחר תפיסתם.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; נראה כי מצבו הנפשי, הקשיים הכלכליים והפיתוי לרווח מהיר, הם אלו שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה. כך גם חברתו של הנאשם לחברה שולית אשר נתנה מענה לצורך שלו בשייכות וקבלה.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לעבירת ההתפרצות לבניין שאינו דירת מגורים בנסיבות המקרה דנן, נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

סוגיית הסטייה מן המתחם

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **שיקול ההגנה על שלום הציבור** הינו ממין העניין, אם כי לא קיימת הצדקה לסטייה מן המתחם לחומרה. לנאשם עבר פלילי מכביד, ואף ריצה 4 עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. מנגד נמצא **השיקול השיקומי**. הנאשם נמצא במסגרת טיפולית לגמילה

מסמים, החל משנת 2010. פרט לביצוע העבירה דנן, הנאשם לא מעד ואף נמצא נקי משימוש בסמים. הנאשם מקפיד להגיע לפגישות הפרטניות ומוסר בדיקות שתן, אשר מעידות על ניקיון מסמים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 י"א). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** מובן הדבר כי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה יפגע בנאשם, וזאת במיוחד לנוכח הטיפול שאותו עובר החל משנת 2010. יחד עם זאת, עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה אינם זרים לנאשם.
- ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;** מובן כי הטלת עונש מאסר ממושך על הנאשם תפגע אף במשפחתו.
- ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות למעשיו.
- ד. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** הנאשם חווה קשיים רבים בחייו עם עלייתו ארצה, היו לו קשיי קליטה, בעיות משפחתיות ומצוקה כלכלית. כמו כן, הנאשם השתמש בסמים וניסה לצאת ממעגל זה.
- ה. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לנאשם עבר פלילי משמעותי. לחובתו 8 הרשעות קודמות בעבירות של סמים, נשק, אלימות במשפחה, רכוש, החזקת סכין למטרה לא כשרה ועוד. הנאשם אף נשא בעונשי מאסר ממושכים, לרבות עונשי מאסר בפועל של 4 שנים, 20 חודשים ו- 11 חודשים.
- ו. הנאשם אף שהה במעצר בית במשך תקופה ארוכה.

22. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך לעברו הפלילי של הנאשם. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, בשים לב לחומרת העבירה ולקלות בה היא מבוצעת. יפים לענין זה דברי כב' השופט אליקים רובינשטיין ברע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10):

"עברו הפלילי של המבקש מזה והצורך להרתיע ולשדר מסר של חומרה בעבירות רכוש, הפוגעות בקניין הזולת "אשר לא עמלת בו ולא גדלתו" (יונה, ד', י'). על היורד לרכוש הזולת, לא כל שכן בהיותו בעל עבר פלילי, לדעת כי הוא עלול להיות צפוי למאסר מאחורי סורג ובריה".

23. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, ולא ניתן להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות כהמלצת שירות המבחן. הנאשם אמנם נקי כיום מסמים, ויש בכך משום עילה להקלה בעונשו, ואולם באיזון בין שיקול השיקום לשיקול ההלימה, אין הצדקה להימנע ממאסר של ממש. בהקשר זה יש לציין, כי מעיון בתסקירי שירות המבחן לא עולה שהעבירה בוצעה על רקע התמכרות לסמים, או כדי לממן רכישת סם, אלא על רקע משבר במערכת יחסים זוגית וחבירתו של הנאשם לחברה שולית אשר נתנה לו מענה לצורך שלו בשייכות וקבלה. הנאשם מטופל בנושא הסמים משנת 2010, בין היתר, בסבטקס. הנאשם דיווח על צריכה מתונה של אלכוהול בלבד. בתסקיר הראשון דווח על חזרה לדפוסים עברייניים והתמכרותיים, אך לא על שימוש בסמים. לכן, העובדה שהנאשם כיום נקי מסמים בוודאי מצריכה להיזקק לקולא, אך אין בה ובהליך השיקומי שעבר, כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה.

עמוד 5

אחידות בענישה

24. על נאשם 2 הוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל במצטבר מאסר על תנאי של 12 חודשים, כך שסך הכול נידון נאשם 2 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. העונש המוטל על הנאשם ראוי שיהיה קל מזה שנגזר על הנאשם 2, וזאת בהתחשב בהבדלים בין השניים. חלקו של הנאשם 2 היה דומיננטי יותר בעת ביצוע העבירה. כאמור לעיל, הוא פרץ את דלת הכניסה באמצעות דבר מה, ואפשר לנאשם 1 לחדור פנימה. זאת ועוד, נגד נאשם 2 היה תלוי ועומד מאסר על תנאי, אשר לא הרתיע אותו מלבצע את העבירה. נאשם 2 אף הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית. כמו כן, בעניינו של הנאשם נתקבלו שני תסקירים חיוביים מאת שירות המבחן. אף אם המלצת שירות המבחן לא התקבלה במלואה, יש ליתן לה משקל, וזאת במובחן מעניינו של נאשם 2. לפיכך, ראוי שעונשו של הנאשם יהיה קל מזה של נאשם 2.

סוף דבר

25. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 2.6.13 ועד ליום 27.6.13. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 25.5.14, עד השעה 10:00 כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, כל עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.